

Στο κείμενο που ακολουθεί αναγνωρίζω τις υπογραμμισμένες αντωνυμίες:

«Τι θα κάνουμε!», ακούστηκαν πολλές απελπισμένες φωνές από ράμφη, μουσούδια, κεραίες, μεμβράνες και **άλλα** παράξενα στόματα και μικροσκοπικά κεφάλια. «Γιατί δεν **τους** διώχνετε με τα δόντια **σας** **εσείς** τα φίδια;», φώναξε ένα κοτσύφι. «Και **σεις** οι σκαντζόχοιροι με τ' αγκάθια **σας**», πρόσθεσε ένα μικρό λαγουδάκι ανεμίζοντας τ' αυτιά **του**. «Δεν ξέρετε τους ανθρώπους», είπε απλά η οχιά. «Θα πολεμήσουμε!», φώναξε ένα μυρμήγκι, από τους στρατιώτες μιας γειτονικής φωλιάς. «Είμαστε εκατομμύρια! Θα πολεμήσουμε!». Ο Πορκιουπίνος τ' άκουγε όλα **αυτά** χωρίς να λέει **τίποτε**. Πίσω από τα μαύρα λαμπερά ματάκια **του** στριφογύριζαν χιλιάδες σκέψεις. Ήθελε να γνωρίσει τον κόσμο του ανθρώπου, αλλά όχι και να χάσει τον κόσμο του δάσους. Ήξερε ακόμη ότι τα ζώα δεν μπορούσαν να μιλήσουν με τους ανθρώπους, κι **αυτό** **εμπόδιζε** **κάθε** συνεννόηση. **Κάτι** όμως έπρεπε να γίνει...

«Ακούστε...», άρχισε και όλα τα ζώα ολόγυρα σταμάτησαν. Ήξεραν ότι πάντα ήθελε να μαθαίνει καινούργια πράγματα κι έτσι μπορεί να κατέβαζε **κάποια** ιδέα. Να είχε **κάποια** λύση για να σωθεί ο κόσμος **τους**. «Όπως ξέρετε, είχα σκοπό να ταξιδέψω στον κόσμο των ανθρώπων. Πρέπει να μάθουμε περισσότερα γι' **αυτούς**. **Μου** είπαν ότι οι γάτες **τους** ξέρουν καλά, ζουν μαζί **τους** και μάλιστα ανεξάρτητες. Πώς **τα** κατάφερναν; Θα πρέπει να **το** μάθουμε. Μπορεί να υπάρχει **κάποιος** τρόπος να συνεννοηθούμε με τους ανθρώπους κι αν υπάρχει, οι γάτες θα **τον** ξέρουν». «Τι **έχεις** να προτείνεις;», ακούστηκε δίπλα **του** η γνώριμη φωνή του Σπάρκου της Πυγολαμπίδας.

Τα ρυάκια είχαν μείνει σιωπηλά κι όλα τ' **άλλα** ζώα είχαν προσπαθήσει να **του** εξηγήσουν. Κατά **κάποιο** περίεργο τρόπο... **κάτι...** δεν ήξερε, αλλά δεν ήταν **αυτό** **που** ήθελε να μάθει. Τα λόγια **τους** δεν ήταν αρκετά για να **του** δείξουν **ό,τι** έβλεπαν κι **εκείνα**, όπως **το** έβλεπαν κι **εκείνα**...

«Ψάχνω για...», είπε τελικά στην Ντίνκα και σταμάτησε απότομα. Δεν υπήρχαν λόγια να περιγράψει όλα **όσα** **έψαχνε**.

Ο ίδιος **ο εαυτός του** **το** **ήξερε** όμως.

Γιώργος Μπόντης, «Τα λαμπερά αγκάθια» διασκευή

Αν είστε σίγουροι για τις απαντήσεις σας, πατήστε το **Finish!!** στο τέλος της σελίδας.

Στη συνέχεια πατήστε στο εικονίδιο και τις διορθωμένες απαντήσεις.

και δείτε το βαθμό σας (στην αρχή του φύλλου εργασίας)

Στο τέλος, ανεβάστε το βαθμό σας στην αντίστοιχη εργασία στο μάθημα της ηλεκτρονικής τάξης.